

บทที่ 2

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 กล้องคินเนคท์(Kinect)

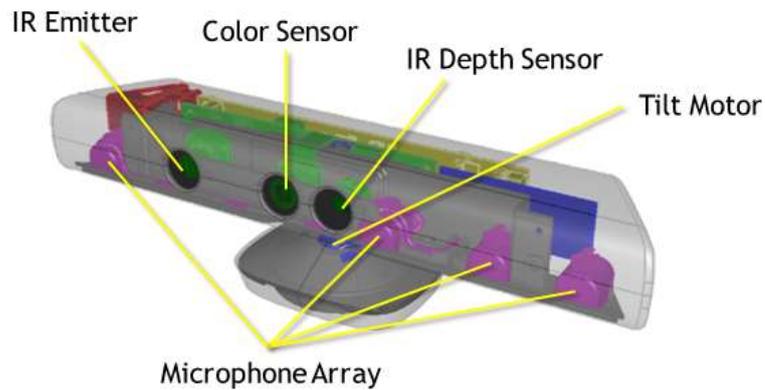
คินเนคท์คืออุปกรณ์เสริมสำหรับเครื่องเล่นเกมเครื่องเีกบ็อกซ์ 360 ซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ตยูเอสบี (USB Port) ทำให้สามารถรับข้อมูลจากตัวกล้องกับคอมพิวเตอร์ได้

รูปที่ 2.1 อุปกรณ์คินเนคท์

2.1.1 องค์ประกอบของคินเนคท์

- 1) Color Sensor 1 ตัว ทำหน้าที่เสมือนกล้อง RGB เก็บข้อมูลความละเอียดสูงสุด 1280x960 ใช้สำหรับจับภาพสี
- 2) IR (Infrared) Emitter 1 ตัว ทำหน้าที่กระจายลำแสงอินฟราเรดแบบ Speckle ไปยังวัตถุ และมี IR Depth Sensor 1 ตัว ทำหน้าที่เป็นตัวรับอินฟราเรดที่สะท้อนกลับมายังเซ็นเซอร์ และจะแปลงค่าที่ได้เป็นค่าระยะความลึกระหว่างวัตถุและเซ็นเซอร์ โดยจะอยู่ในหน่วยมิลลิเมตร
- 3) ไมโครโฟนมัลติอาร์เรย์ (Multi-array Microphone) ประกอบด้วยไมโครโฟน 4 ตัวสำหรับรับข้อมูลเสียงและสามารถค้นหาแหล่งกำเนิดเสียงจากคลื่นเสียงได้
- 4) มีมอเตอร์ ไว้สำหรับปรับมุมมองของกล้องในแนวแกนตั้งได้

รูปที่ 2.2 ส่วนประกอบต่างๆของกล้องคินเนคท์

2.1.2 คุณสมบัติของคินเนคท์

คินเนคท์ที่มีคุณสมบัติดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติของคินเนคท์

คุณสมบัติ	รายละเอียดคุณสมบัติ
เซ็นเซอร์	ประมวลผลวิดีโอที่ได้ 30 เฟรมต่อวินาทีใช้งานได้ในระยะ 0.8 - 4 เมตร
มุมมอง	57.5 องศาในแนวนอน 43 องศาในแนวตั้ง
อาร์จีวีดีโอสตรีม	ความละเอียดสูงสุดที่ระดับที่ (1280 x 960 พิกเซล) และที่ระดับวีจีเอ (640 x 480 พิกเซล)
มอเตอร์	หมุนเป็นมุมเอียงได้ 27 องศาในทิศขึ้นหรือลง
ไมโครโฟนมัลติอาร์เรย์	ประมวลผลแต่ละช่องเท่ากับ 16 บิตที่อัตราส่วนความถี่สุ่ม (Sampling Rate) เท่ากับ 16 กิโลเฮิร์ต
คินเนคท์เรซซิเด้นท์	กำจัดเสียงก้องและกำจัดเสียงรบกวนออก
สั่งงานด้วยเสียง	คล้ายๆ Speech Recognition บน Windows Vista, Windows 7 โดยผู้ใช้สามารถใช้เสียงของผู้ใช้ในการสั่งงานให้ XBOX 360 สามารถทำสิ่งต่างๆได้
ใช้มือแทนเมาส์	ความสามารถในการตรวจจับการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้เล่นทำให้ผู้ใช้สามารถใช้มือของคุณในการสั่งงานต่างๆบนหน้าจอได้

คุณสมบัติ	รายละเอียดคุณสมบัติ
จดจำลักษณะใบหน้า	Kinect สามารถจดจำใบหน้าของผู้เล่นได้โดยความสามารถนี้จะช่วยให้การเล่นเกมส์สนุกขึ้น
เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	เพื่อความบันเทิงในการท่องเที่ยวต่างๆจากเครื่องเล่นเกมส์เครื่องเดียว

2.1.3 การทำงานของคินเนคท์

กล้อง Kinect เป็นอุปกรณ์เสริมการใช้งานเครื่องเล่นเกมส์ Xbox 360 มีความสามารถในการตรวจจับผู้เล่นและสามารถตรวจจับตำแหน่งต่างๆของร่างกายผู้เล่นได้โดยให้ข้อมูลตำแหน่งที่ตรวจจับได้เป็นแบบสามแกน (กว้าง x สูง x ลึก) ดังนั้นจึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายแบบปราศจากการทำเครื่องหมายตามตำแหน่งต่างๆบนร่างกายได้ (Markerless Motion Capture) เมื่อใช้กล้อง Kinect ในการตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายข้อมูลตำแหน่งต่างๆของร่างกายที่ได้จะมีความถูกต้องเฉพาะส่วนที่กล้องตรวจจับได้หากมีบางส่วนของร่างกายถูกบังข้อมูลตำแหน่งของส่วนนั้นจะเป็นค่าประมาณมีความถูกต้องน้อยสามารถแก้ไขได้โดยการเพิ่มมุมกล้องในการตรวจจับซึ่งเป็นการเพิ่มจำนวนกล้องเพื่อทดแทนข้อมูลตำแหน่งที่บางมุมกล้องตรวจจับไม่ได้ด้วยอีกมุมกล้องหนึ่งทำให้ทุกส่วนของร่างกายถูกตรวจจับได้ตลอดเวลาแต่การทำเช่นนี้จะทำให้ได้ข้อมูลตำแหน่งต่างๆของร่างกายมากกว่าหนึ่งชุดในการตรวจจับคนหนึ่งคนจึงจำเป็นต้องนำข้อมูลตำแหน่งที่ได้มาประมวลผลรวมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตำแหน่งต่างๆของร่างกายที่มีความถูกต้องสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ในการตรวจจับท่าทางและการเคลื่อนไหวของร่างกายต่อไปกล้องแต่ละกล้องที่ใช้ในการตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายในมุมมองที่แตกต่างกันจะทำให้ข้อมูลตำแหน่งต่างๆของร่างกายที่ได้มีตำแหน่งอ้างอิงต่างกันในการรวมข้อมูลตำแหน่งให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกันหาวิถีทิศทางที่ตรวจจับและตำแหน่งของกล้องแต่ละตัวการรวมข้อมูลตำแหน่งจะสามารถทำได้โดยการหมุนข้อมูลตำแหน่งที่ได้ให้อยู่ในมุมมองทิศทางเดียวกัน (Rotation) แล้วทำการย้ายข้อมูลตำแหน่งให้อยู่ในตำแหน่งอ้างอิงเดียวกัน (Translation) จะทำให้ได้กลุ่มข้อมูลตำแหน่งที่ใกล้เคียงกันสามารถนำไปประมวลผลเพื่อเลือกใช้ข้อมูลตำแหน่งต่างๆของร่างกายต่อไปในการตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายหากใช้กล้อง Kinect หลายตัวในการตรวจจับการวัดหาตำแหน่งและทิศทางที่ตรวจจับของกล้องแต่ละตัวในพื้นที่จริงเป็นสิ่งยุ่งยากและไม่สะดวกงานวิจัยนี้จึงเสนอวิธีการวิเคราะห์หาตำแหน่งและทิศทางของกล้อง Kinect แบบอัตโนมัติโดยใช้ข้อมูลตำแหน่งของข้อเท้าที่กล้องแต่ละตัวตรวจจับได้ในการวิเคราะห์หาตำแหน่งและทิศทาง

Kinect มีหน้าที่หลักอยู่ 3 หน้าที่โดยสามารถเชื่อมระหว่าง Hardware กับหน้าที่การทำงานของ Kinect ดังนี้

- 1) จดจำผู้เล่นโดยใช้ข้อมูลจากกล้อง RGB (ข้อมูลแดงเขียวน้ำเงิน) และประมวลผลโดยวิธี Facial Recognition
- 2) จดจำการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้เล่นเป็นแบบ 3 มิติแบ่งเป็น 3 อย่างย่อย
 - 2.1) จดจำวัตถุแบบ 3 มิติโดยใช้ตัวส่งแสง IR และกล้อง IR โดยตัวส่งแสง IR จะส่งแสงไปกระทบกับวัตถุและจะสะท้อนจากวัตถุนั้นๆกลับไปทีกล้อง IR ซึ่ง Kinect จะใช้ข้อมูลเวลาในการสะท้อนกลับและความยาวคลื่นแสงเพื่อประมวลผลระยะห่างระหว่างกล้องกับวัตถุ (ยกตัวอย่างเช่น ถ้าใช้เวลาในการสะท้อนกลับนานแสดงว่าวัตถุอยู่ไกล) ส่วนวัตถุที่มีสีต่างกันจะดูดกลืนและสะท้อนแสงกลับไปด้วยความยาวคลื่นที่ต่างกัน
 - 2.2) จดจำและแบ่งแยกประเภทของคนว่าเป็นเพศใด อายุประมาณเท่าไร ขนาดสัดส่วนตัวประมาณเท่าใด โดยใช้เทียบกับฐานข้อมูลที่มีอยู่
 - 2.3) จดจำการเคลื่อนไหวของคนโดยใช้วิธี Skeletal Movements (การเคลื่อนไหวตามลักษณะกระดูก)
- 3) จดจำเสียงผู้เล่นโดยใช้ไมโครโฟน 4 ตัวโดยไมโครโฟนนั้นจะเป็นแบบ Wide-Field, Conic Audio Capture รับเสียงในพื้นที่กว้างและให้ความสำคัญกับเสียงเป็นรูปกรวย (ตรวจจับเสียงไกลๆเสียงใกล้ๆ โดยยกเว้นเสียงที่มาจาก Xbox) หลังจากนั้นจะใช้วิธี Voice Recognition เพื่อจดจำและแปลความหมายของสิ่งที่ผู้เล่นแต่ละคนพูดโดย Kinect สามารถแยกแยะเสียงของแต่ละผู้เล่นได้

2.2 คินเน็คท์วินโดวส์เอสดีเค (Kinect for Windows SDK)

Kinect™ for Windows Software Development Kit (SDK) จากไมโครซอฟท์เป็นไลบรารี (Library) ที่ช่วยให้พัฒนาแอปพลิเคชันของคินเน็คท์บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ได้ง่ายขึ้น

2.2.1 ความต้องการของระบบ (System Requirement)

จะต้องเรียกใช้โปรแกรมวินโดวส์เอสดีเคบนระบบปฏิบัติการหลักเท่านั้นไม่สามารถเรียกใช้บนโปรแกรมเวอร์ชวลแมชชีน (Virtual Machine) เนื่องจากไดรฟ์เวอร์ของคินเน็คท์ต้องติดตั้งบนคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานเท่านั้น

2.2.1.1 ระบบปฏิบัติการและสถาปัตยกรรมที่รองรับ

- 1) Microsoft Windows 7 (x86 หรือ x64)
- 2) Windows Embedded Standard 7
- 3) กรณีระบบปฏิบัติการคือ Windows 7 N หรือ Windows 7 KN ต้องติดตั้ง Media Feature Pack สำหรับวินโดวส์รันไทม์

2.2.1.2 Hardware Requirements

- 1) ซีพียู (CPU) Dual-Core 2.66 GHz หรือมากกว่า
- 2) Windows 7 Compatible Graphics Card ที่รองรับ Microsoft DirectX 9.0c Capabilities
- 3) แรม (RAM) 2 GB
- 4) Kinect for Xbox 360 Sensor จะต้องมีสาย USB power ให้มาด้วย

2.2.1.3 Software Requirement

- 1) Microsoft Visual Studio. 2010 Express หรือ Visual Studio 2010 Edition อื่น
- 2) Microsoft .NET Framework 4.0 (ติดตั้งด้วย Visual Studio 2010)
- 3) DirectX Software Development Kit
- 4) DirectX End-User Runtime (June 2010)
- 5) Microsoft Speech Platform-Server Runtime เวอร์ชัน 11 (x86 Edition)
- 6) Microsoft Speech Platform-Software Development Kit เวอร์ชัน 11 (x86Edition)

2.2.2 การติดตั้งเอสดีเคและชุดเครื่องมือ (Toolkit)

2.2.2.1 การเตรียมความพร้อมการติดตั้งเอสดีเค

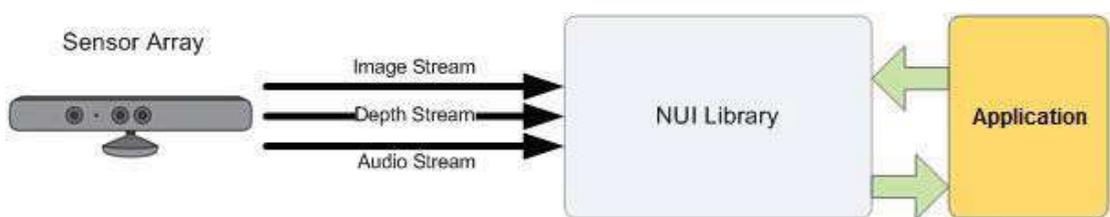
- 1) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าอุปกรณ์คินเนคท์ที่ไม่ได้เชื่อมต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์
- 2) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ลงโปรแกรมตามที่ต้องการระบบกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว
- 3) กรณีที่มีการติดตั้งเอสดีเครุ่นก่อนหน้าให้ถอดไดรฟ์เวอร์ที่เลขติดตั้งทุกตัวของอุปกรณ์คินเนคท์
- 4) ปิด Visual Studio ก่อนการติดตั้งเอสดีเคและเริ่มระบบใหม่หลังจากการติดตั้งเสร็จ

2.2.2.2 ขั้นตอนการติดตั้งเอสดีเค

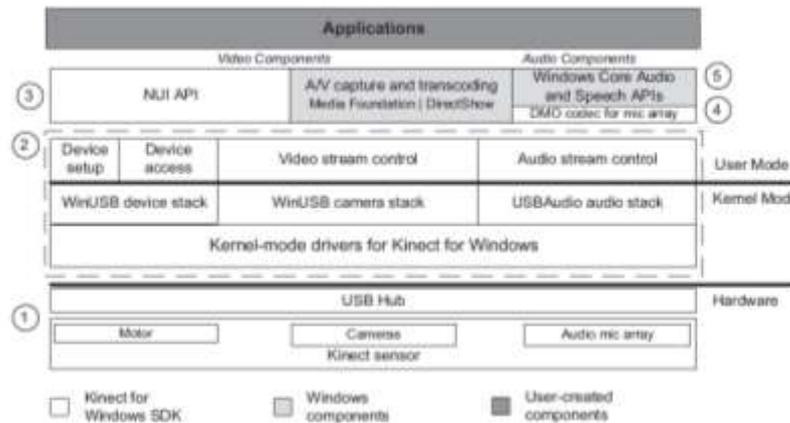
- 1) ในหน้าดาวน์โหลดจากเว็บไซต์คินเน็คท์ คลิกดาวน์โหลด KinectSDK-v1.5-Setup.exe ซึ่งสามารถติดตั้งได้ทั้ง x86 และ x64
- 2) เมื่อเอสดีเคติดตั้งสมบูรณ์แล้วตรวจสอบให้มั่นใจว่าอุปกรณ์คินเน็คท์ได้ทำการเชื่อมต่อกับแหล่งจ่ายไฟภายนอก รวมถึงเชื่อมต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านยูเอสบีไดร์ฟเวอร์ จะมีการติดตั้งอย่างอัตโนมัติ
- 3) ติดตั้งชุดเครื่องมือ KinectDeveloperToolkit-v1.5.0-Setup.exe ซึ่งสามารถทำการติดตั้งได้ทั้ง x86 และ x64
- 4) หากต้องการสั่งการทำงานชุดอุปกรณ์หรือชุดคำสั่งตัวอย่าง ให้ติดตั้งชุดคำสั่งตัวอย่าง หรือทรัพยากรแหล่งข้อมูลอื่นๆ และทำการเริ่มต้น Developer Toolkit Browser ผ่านเมนู start: Kinect for Windows SDK 1.5-> Developer Toolkit Browser v1.5.0 (Kinect for Windows)

2.2.3 สถาปัตยกรรมการออกแบบคินเน็คท์เพื่อใช้งานบนวินโดวส์

คินเน็คท์วินโดวส์เอสดีเคมีซอฟต์แวร์ไลบรารีที่ซับซ้อนและเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้พัฒนา นำข้อมูลจากคินเน็คท์มาใช้ได้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ตอบสนองต่อเหตุการณ์จริงเช่น เซอร์ของคินเน็คท์ และไลบรารีของซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องในการโต้ตอบระหว่างแอปพลิเคชันกับตัวผู้ใช้แสดงในรูปที่ 2.4 และสถาปัตยกรรมการออกแบบของคินเน็คท์วินโดวส์เอสดีเคแสดงในรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.3 ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องในการโต้ตอบระหว่างแอปพลิเคชัน

รูปที่ 2.4 สถาปัตยกรรมการออกแบบของคินเนคท์วินโดวส์เอสดีเค

องค์ประกอบของสถาปัตยกรรมการออกแบบของคินเนคท์วินโดวส์เอสดีเคได้แก่

- 1) Kinect Hardware คือส่วนประกอบฮาร์ดแวร์นับตั้งแต่คินเนคท์เซ็นเซอร์และUSB Hub ไปจนถึงเซ็นเซอร์ที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์
- 2) Kinect Drivers คือวินโดวส์ไดรฟ์เวอร์สำหรับคินเนคท์ที่ถูกติดตั้งไว้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการติดตั้งเอสดีเค
- 3) Kinect Natural User Interface สำหรับการจับโครงร่างเสียงภาพและข้อมูลความลึกภาพ
- 4) DirectX Media Object (DMO) คือส่วนที่เพิ่มเติมจากไมโครโฟนอาร์เรย์ที่รองรับระบบปฏิบัติการวินโดวส์เพื่อใช้สำหรับส่งสัญญาณผ่านอากาศ (Beamforming) และสามารถแปลความหมายจากแหล่งที่มาได้
- 5) Windows 7 standard APIs คือเสียงคำพูดและสื่อ APIs บน Windows 7

2.2.4 Natural User Interface for Kinect for Windows

เป็นส่วนสำคัญของส่วนต่อประสานโปรแกรมประยุกต์ของคินเนคท์สำหรับวินโดวส์ (Kinect for Windows API) รองรับการประมวลผลภาพขั้นพื้นฐานและการจัดการใช้งานอุปกรณ์ต่างๆมีดังต่อไปนี้

- 1) การเข้าถึงเซ็นเซอร์คินเนคท์ที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ได้แก่ข้อมูลสตรีมเสียง ข้อมูลสตรีมภาพและสตรีมของข้อมูลความลึก

- 2) ซอฟต์แวร์ไปป์ไลน์ที่สามารถจดจำและตรวจจับโครงร่างมนุษย์โดยแปลงข้อมูลความลึกเป็นโครงร่างข้อต่อในร่างกายมนุษย์ทำให้สามารถตรวจจับสองโครงร่างมนุษย์ภายในเวลาเดียวกัน
- 3) เมื่อใช้ร่วมกับส่วนต่อประสานโปรแกรมประยุกต์ของไมโครซอฟท์สปีช (Microsoft Speech APIs) ทำให้สามารถจดจำคำพูดทำให้สามารถใช้คำสั่งเสียงได้
- 4) เมื่อใช้ร่วมกับเอสดีเคของการตรวจจับใบหน้า (Face Tracking SDK) ทำให้สามารถตรวจจับใบหน้ามนุษย์ได้

2.2.5 เอ็นยูไออิมเมจดาต้าสตรีม (NUI Image Data Streams)

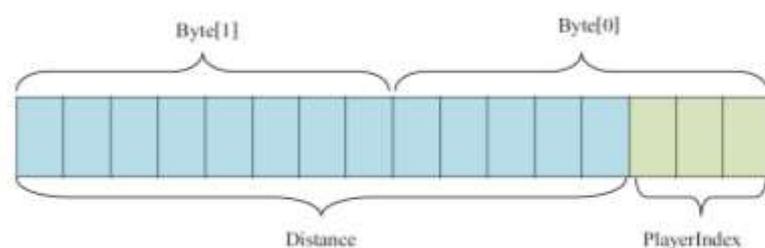
2.2.5.1 ข้อมูลความลึก (Depth Stream)

แต่ละเฟรมของข้อมูลความลึกถูกจัดอยู่ในรูปแบบพิกเซลประกอบด้วยระยะความลึกในหน่วยมิลลิเมตรที่ได้มาจากการทำงานของตัวส่งแสงและเซ็นเซอร์วัดระยะความลึกจากแสงอินฟราเรดระยะความลึกดังกล่าวคือระยะความลึกจากพื้นผิววัตถุที่อยู่ใกล้ที่สุดถึงระนาบกล้องซึ่งแอปพลิเคชันสามารถประมวลผลข้อมูลความลึกเพื่อตรวจจับการเคลื่อนที่ของบุคคลหรือระบุพื้นหลังภาพเพื่อแบ่งข้อมูลที่ส่งมามีความละเอียดได้ 3 ขนาดคือ

- 1) ขนาดความละเอียด 640x480 (มาตรฐาน)
- 2) ขนาดความละเอียด 320x240
- 3) ขนาดความละเอียด 80x60

สตรีมของข้อมูลความลึกประกอบด้วย 2 ประเภทรวม 16 บิตได้แก่

- 1) สตรีมของข้อมูลความลึก 13 บิต
- 2) สตรีมของข้อมูลการแบ่งส่วนผู้เล่นจำนวน 3 บิตเป็นบิตที่ต่อท้าย
- 3) สตรีมข้อมูลความลึกเป็นค่าจำนวนเต็มจากแผนผังการแบ่งแยกและไม่ถูกใช้
เป็นแฟลกซ์ในฟิลด์บิต

รูปที่ 2.5 ลักษณะการเก็บข้อมูลในหนึ่งพิกเซล

2.2.5.2 ข้อมูลการแบ่งแยกผู้เล่น (Player Segmentation Data)

คินเน็คท์ประมวลผลข้อมูลสีและความลึกเพื่อใช้ในการระบุ โครงร่างมนุษย์ได้มากที่สุดถึงหกโครงร่างในแผนผังการแบ่งส่วน แผนผังการแบ่งส่วนเป็นบิตแมปที่มีค่าพิกเซลสอดคล้องกับ Index ของบุคคลที่อยู่ในขอบเขตมุมมองที่ใกล้เคียงกับกล้องในตำแหน่งพิกเซลนั้น ข้อมูลการแบ่งส่วนผู้เล่นจะใช้ได้ในสตรีมข้อมูลความลึกเมื่อส่วนการจับโครงร่างถูกเปิดใช้งาน

ข้อมูลการแบ่งส่วนผู้เล่นมักถูกเรียกโดยปกติว่าข้อมูลอินเด็กซ์ของผู้เล่น ถึงแม้ว่าข้อมูลการแบ่งส่วนผู้เล่นเป็นสตรีมที่แบ่งแยกคือข้อมูลความลึก (13 บิต) และข้อมูลการแบ่งส่วน (3บิต) รวมเป็น 16 บิตของข้อมูลในแต่ละเฟรม

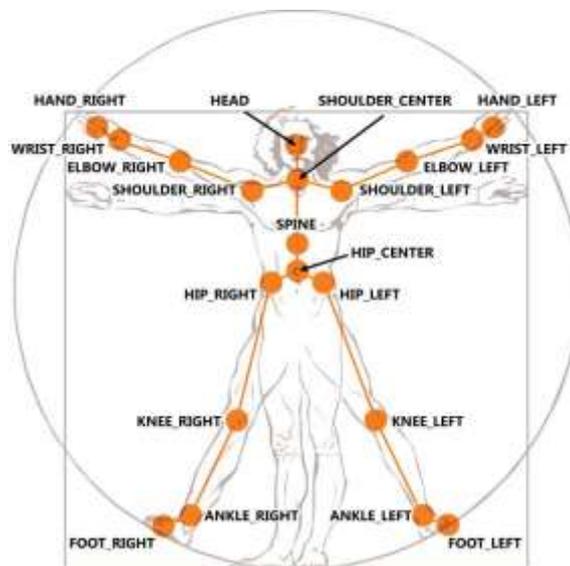
ค่า 0 แสดงให้เห็นว่าไม่มีผู้ใดถูกพบในบริเวณนั้นๆ

ค่า 1-6 ระบุผู้เล่น

ค่า 7 ไม่ถูกใช้งาน

2.2.5.3 ส่วนติดต่อกับผู้ใช้ในการติดตามโครงร่าง (NUI Skeletal Tracking)

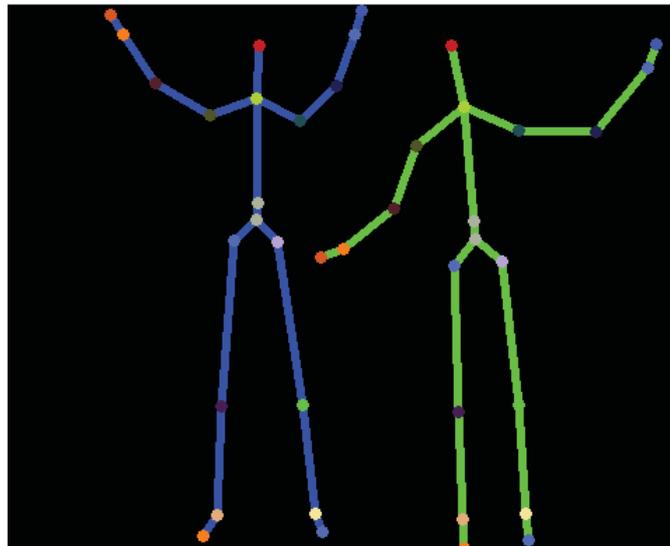
เอ็นยูไอ โครงร่างเอพีไอ (NUI Skeleton API) ทำหน้าที่ให้ข้อมูลตำแหน่งปัจจุบันของผู้ใช้งานสามารถตรวจจับผู้ใช้งานได้จำนวน 2 คนประกอบไปด้วยชุดของข้อมูลตำแหน่งโครงร่างแต่ละจุดจำนวน 20 จุดที่ประกอบเป็นข้อต่อต่างๆของผู้ใช้ดังแสดงในรูป

รูปที่ 2.6 ตำแหน่งข้อต่อของโครงร่างที่สัมพันธ์กับร่างกายมนุษย์

2.2.5.4 การติดตามโครงร่าง (Skeletal Tracking)

การประมวลผลเพื่อหาโครงร่างสามารถติดตามตัวผู้เล่นภายในมุมมองของเซ็นเซอร์กล้องได้จำนวนผู้เล่นมากที่สุดจำนวน 2 ผู้เล่นเซ็นเซอร์กล้องยังสามารถตรวจจับผู้เล่นได้อีกจำนวน 4 ผู้เล่นภายในมุมมองของเซ็นเซอร์กล้องเมื่อผู้เล่นที่ถูกติดตามออกไปจากมุมมองของเซ็นเซอร์หรือได้รับข้อมูลของโครงร่างไม่ครบจะประมวลผลเพื่อติดตามโครงร่างจำนวน 2 โครงร่างแรกที่สามารถติดตามได้ขึ้นมาแทน

รูปที่ 2.7 สามารถติดตามโครงร่างได้จำนวน 2 ผู้เล่น

การส่งข้อมูลโครงร่างจะเป็นอาร์เรย์ของโครงสร้างข้อมูลของโครงร่างที่มีสถานะถูกติดตามอยู่เท่านั้นและจะประมวลผลเฟรมข้อมูลความลึกของโครงร่างนั้นๆ

ข้อมูลที่ได้จากการติดตามโครงร่าง

- สถานะปัจจุบันของแต่ละโครงร่าง (SkeletonTrackingState) ประกอบด้วย 3 สถานะคือ NotTracked PositionOnly และ Tracked
- หมายเลขประจำตัวของโครงร่าง (TrackingID) ใช้ระบุตัวผู้เล่นเพื่อใช้จัดการกับอาร์เรย์ของโครงสร้างข้อมูลของแต่ละโครงร่างที่มีสถานะถูกติดตามอยู่ได้ถูกต้อง
- ตำแหน่งจุดศูนย์กลางมวล (Center of Mass) จะแสดงเฉพาะผู้เล่นที่สามารถตรวจจับได้ภายในมุมมองของเซ็นเซอร์กล้องแต่ไม่ถูกติดตามเป็นโครงร่าง
- สำหรับผู้เล่นที่ถูกติดตามเป็นโครงร่างจำนวน 2 ผู้เล่นสามารถส่งกลับค่าข้อมูลของโครงร่างได้

- สำหรับผู้เล่นที่ไม่ถูกติดตามเป็นโครงร่างสามารถส่งกลับค่าข้อมูลได้เพียงแค่ค่าตำแหน่งของผู้เล่นและข้อมูลหมายเลขประจำตัวของโครงร่างเท่านั้น

2.2.5.5 Color Stream

ข้อมูลภาพสีมีสองระดับคุณภาพและสองรูปที่แบบที่แตกต่างกันระดับคุณภาพจะพิจารณาถึงวิธีการส่งข้อมูลจากเซ็นเซอร์ให้รวดเร็วที่สุดรูปที่แบบสีพิจารณาว่าสีของสตรีมข้อมูลภาพจะถูกเข้ารหัสเป็น RGB หรือ YUV

เซ็นเซอร์ใช้การเชื่อมต่อ USB เพื่อส่งข้อมูลและจัดเตรียมปริมาณของแบนด์วิดท์ทางเลือกของคุณภาพข้อมูลภาพจะช่วยให้สามารถปรับแต่งวิธีการใช้แบนด์วิดท์ภาพที่มีคุณภาพสูงส่งข้อมูลต่อเฟรมมากขึ้นและมีอัตราการปรับปรุงน้อยกว่าภาพคุณภาพปกติทำให้ลดการสูญเสียคุณภาพของภาพจากกระบวนการบีบอัดเซ็นเซอร์ที่ส่งข้อมูลภาพสีที่ขนาด 1280x960 จะถูกบีบอัดและแปลงเป็น RGB หลังจากนั้นจะขยายข้อมูลก่อนส่งข้อมูลไปยังแอปพลิเคชันซึ่งการบีบอัดทำให้เกิดความเป็นไปได้ที่จะส่งข้อมูลเกี่ยวกับสีที่อัตราเฟรมสูงถึง 30 เฟรมต่อวินาทีแต่อาจเกิดการสูญเสียความเที่ยงตรงถูกต้องของข้อมูลเล็กน้อยจากอัลกอริทึมที่ใช้ข้อมูลสีที่ให้บริการมีสองรูปที่แบบดังตารางที่ 2.2 รูปที่แบบสีทั้งสองถูกคำนวณจากข้อมูลกล้องตัวเดียวกันดังนั้นข้อมูลทั้งสองประเภทจะแสดงในภาพเดียวกัน

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลรูปที่แบบสี

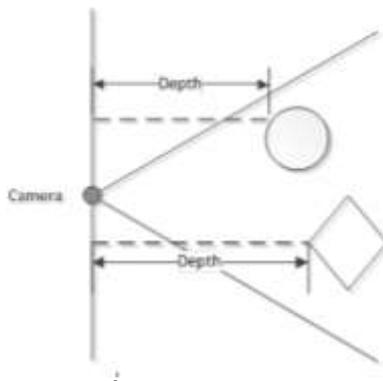
รูปแบบสี	คำอธิบาย
RGB	จำนวน 32 บิตรูปแบบสี X8R8G8B8 บิตแมปในพื้นที่ RGB รูปแบบบิตสีโหมคนี้แสดงค่าเพียงแดงเขียวและน้ำเงินเท่านั้นหมายเลขที่ตามหลัง X หมายถึงไม่มีการนำเอาค่า 8 บิตซ้ายสุดของพิกเซลที่อยู่ในรูปที่แบบการแสดงผลนิPมาใช้งานสาเหตุที่ต้องนำเอารูปที่แบบการแสดงผลที่ประกอบไปด้วยค่าของ X เนื่องจากมอนิเตอร์แสดงผลไม่สามารถแสดงส่วนที่โปร่งใสข้อมูล RGB มีความละเอียดที่ 640x480 15 เฟรมต่อวินาที ความละเอียด 640x480 30 เฟรมต่อวินาทีและความละเอียด 1280x960 ด้วยอัตรา 12 เฟรมต่อวินาที
YUV	จำนวน 16 บิตรูปแบบสี UYVY บิตแมปเมื่อเกมมาถูกเก็บในพื้นที่ YUV เทียบเท่ากับเกมมา RGB ในพื้นที่ RGB เนื่องจากสตรีม YUV ใช้ 16 บิตต่อพิกเซลจึงทำให้ใช้หน่วยความจำน้อยกว่าที่จะเก็บข้อมูลบิตแมปและมีการจัดสรรหน่วยความจำบัฟเฟอร์น้อยกว่าเพื่อเปิดสตรีมข้อมูล YUV มีความละเอียดที่ 640x480 ด้วยอัตรา 15 เฟรมต่อวินาทีเท่านั้น

2.2.5.6 Coordinate Spaces

คินเน็คท์สามารถแสดงผลข้อมูลสีข้อมูลความลึกภาพเป็นค่าเฟรมต่อวินาทีข้อมูลแต่ละชนิดจะมีพื้นที่การแปลงพิกัดต่างกัโดยมีส่วนต่อประสาน โปรแกรมประยุกต์ (API) ทำหน้าที่ในการแปลงข้อมูลจากพื้นที่หนึ่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง

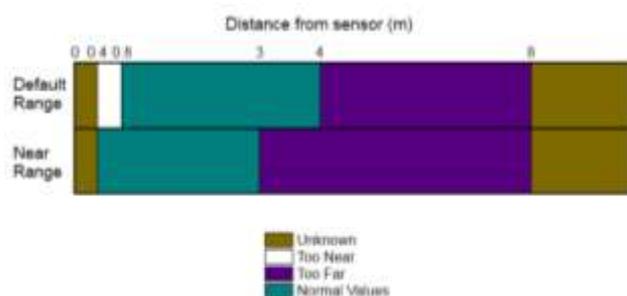
1) Color Space แต่ละเฟรมเซ็นเซอร์สีจะจับภาพสีของทุกอย่างที่เห็นได้ในฟิล์มของมุมมองเซ็นเซอร์สีซึ่งเฟรมสร้างพิกเซลขึ้นจำนวนพิกเซลขึ้นอยู่กับขนาดของเฟรมแต่ละพิกเซลประกอบด้วยค่าสีแดงสีเขียวและสีน้ำเงินที่พิกัด (x, y) เฉพาะเจาะจง

2) Depth Space แต่ละเฟรมเซ็นเซอร์ความลึกจะจับภาพระดับสีเทาของทุกอย่างที่เห็นได้ในฟิล์มของมุมมองเซ็นเซอร์ความลึกซึ่งเฟรมสร้างพิกเซลขึ้นจำนวนพิกเซลขึ้นอยู่กับขนาดของเฟรมแต่ละพิกเซลประกอบด้วยระยะทางคาร์ทีเซียนในหน่วยมิลลิเมตรจากระนาบกล้องไปที่วัตถุที่อยู่ใกล้ที่สุดที่พิกัด (x, y) เฉพาะเจาะจงดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 ค่าสตรีมความลึก

เซ็นเซอร์ความลึกมีสองช่วงความลึกคือช่วงปกติและช่วงใกล้ดังรูปที่ 2.8 แสดงให้เห็นช่วงความลึกเซ็นเซอร์ในหน่วยเมตรช่วงปกติมีทั้งในคินเน็คท์สำหรับวินโดวส์และเอ็กซ์บ็อกซ์ 360 ส่วนช่วงใกล้จะใช้ได้เฉพาะในคินเน็คท์สำหรับวินโดวส์เท่านั้น

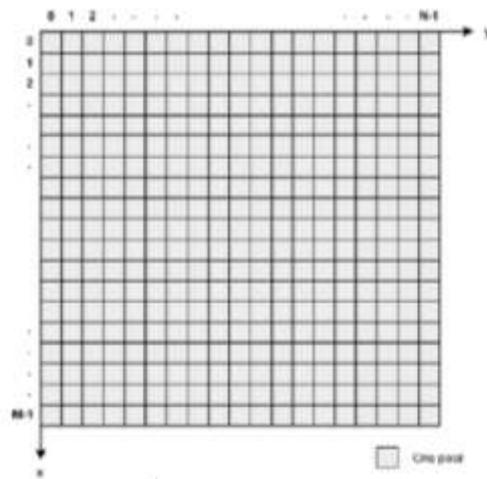
รูปที่ 2.8 ช่วงความลึกที่คินเน็คท์รับข้อมูลได้

2.3 การประมวลผลภาพ

การประมวลผลภาพ (Image Processing) คือการนำภาพมาประมวลผลโดยการแยกแยะส่วนที่ต้องการหรือสนใจออกจากพื้นหลังหรือสิ่งรบกวนต่างๆ การเปลี่ยนแปลงค่าสีของภาพ การหาขอบภาพ การกรอง (Filter) การประมวลผลเชิงตัวเลขซึ่งขั้นตอนดังกล่าวนี้จะถูกนำมาคิดคำนวณและประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ การคิดคำนวณนั้นมีหลายวิธีซึ่งแต่ละวิธีก็มีประโยชน์แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการคิดคำนวณในแต่ละพิกเซล (Pixel) หรือการคิดคำนวณเป็นบริเวณหลายๆจุดรวมกัน (Area) เช่น การดูความคล้าย (Pattern, Texture) การวิเคราะห์หารูปร่าง (Shape) และการวิเคราะห์แบบอื่นๆ การประมวลผลภาพดิจิทัล (Digital Image Processing) เป็นสาขาที่กล่าวถึงเทคนิคและอัลกอริทึมที่ใช้การประมวลผลภาพที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัล

2.4 ภาพดิจิทัล (Digital Image)

ภาพดิจิทัลเป็นฟังก์ชันของข้อมูล 2 มิติซึ่งมีการอ้างอิงค่าตามตำแหน่งของพิกเซลโดยค่าที่อ้างอิงในแต่ละตำแหน่งของพิกเซลส่วนใหญ่อยู่ในรูปของค่าความเข้มแสงและสีซึ่งค่าของพิกเซลสามารถแทนได้ในหลายรูปแบบตามประเภทของภาพ

รูปที่ 2.9 ตัวอย่างภาพดิจิทัล

2.4.1 องค์ประกอบของภาพดิจิทัล

ภาพดิจิทัลสามารถนิยามเป็นฟังก์ชันสองมิติ $f(x, y)$ โดยที่ (x, y) เป็นพิกัดของภาพและแอมพลิจูดของ f ที่พิกัด (x, y) ใดๆ คือค่าความเข้มแสงของภาพ (Intensity) ที่ตำแหน่งนั้นๆ เมื่อ (x, y) และแอมพลิจูดของ f เป็นค่าจำกัด (Finite Value) กำหนดให้ภาพ $f(x, y)$ เป็นภาพดิจิทัลที่มีขนาด M แถว N คอลัมน์ และมีพิกัดของจุดกำเนิด (Origin) ภาพที่ตำแหน่ง $(x, y) = (0, 0)$ โดยจะสามารถเขียนสมการให้อยู่ในรูปแบบเมตริก (Matrix) ได้ดังนี้

$$f(x,y) = \begin{bmatrix} f(0,0) & f(0,1) & \dots & f(0,N-1) \\ f(1,0) & f(1,1) & \dots & f(1,N-1) \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ f(M-1,0) & f(M-1,1) & \dots & f(M-1,N-1) \end{bmatrix} \quad (2.1)$$

ค่าในเมตริกแต่ละค่าจะเรียกว่าองค์ประกอบภาพหรือพิกเซล โดยตำแหน่ง $(0, 0)$ จะอยู่ทางด้านซ้ายมือด้านบนของภาพ การจัดลำดับตำแหน่งของจุดภาพจะเรียงจากซ้ายไปขวาในแต่ละเส้นภาพและการจัดลำดับของเส้นภาพจะเรียงจากบนลงล่างดังรูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 ตัวอย่างภาพดิจิทัลขนาด 290x195

องค์ประกอบของภาพดิจิทัลมีดังนี้

2.4.1.1 พิกเซล (Pixel)

พิกเซลหรือ (x, y) ซึ่งเป็นพิกัดของภาพเป็นส่วนที่เล็กที่สุดของภาพดิจิทัลถ้านำพิกเซลหลายๆพิกเซลมาเรียงต่อกันจะกลายเป็นภาพที่มีขนาดเท่ากับจำนวนพิกเซลด้านกว้างคูณ

จำนวนพิกเซลด้านสูงเช่นรูปขนาด 600x900 พิกเซลหมายความว่ารูปนี้มีขนาดกว้าง 600 พิกเซล และสูง 900 พิกเซล

2.4.1.2 ค่าความเข้มแสงของภาพ

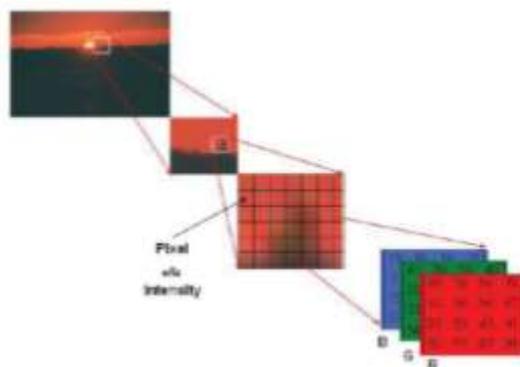
ค่าความเข้มแสงของภาพ $f(x, y)$ ในแต่ละจุดพิกเซลนั้นจะมีค่าตัวเลขกำกับไว้เพื่อ บอกค่าระดับความเข้มแสงโดยใน 1 พิกเซลจะเป็นสีใดเพียงสีหนึ่งเท่านั้นจะมีสีอื่นไม่ได้ค่าความเข้มแสงของภาพดิจิทัลนั้นจะมีความแตกต่างกันไปตามประเภทของภาพดิจิทัล

2.4.2 ประเภทของภาพดิจิทัล

ภาพดิจิทัลมีอยู่หลากหลายประเภทเช่นภาพไบนารีภาพระดับสีเทาภาพดัชนีและภาพสี โดยภาพแต่ละประเภทนั้นจะมีค่าความเข้มแสงของภาพที่แตกต่างกัน

2.4.2.1 ภาพสี (Color Image or RGB Image)

ภาพสีหรือภาพอาร์จีบี (RGB) คือภาพที่ค่าในแต่ละพิกเซลจะประกอบด้วยค่าของ สีแดงสีเขียวและสีน้ำเงิน โดยที่ค่าอาร์จีบีจะประมาณตามตัวรับสีในตาของมนุษย์และถูกใช้ในการ แสดงภาพคอมพิวเตอร์และสแกนเนอร์หากภาพอาร์จีบีโดยปกติเป็น 24 บิตแต่ละสี (สีแดงสีเขียว และสีน้ำเงิน) จะมี 8 บิตสามารถเก็บความละเอียดของค่าความเข้มของแต่ละสีได้ 28 หรือ 256 ระดับ มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 255 หากเป็นภาพอาร์จีบี 48 บิตแต่ละสี (สีแดงสีเขียวและสีน้ำเงิน) จะมี 16 บิต และสามารถเก็บความละเอียดของค่าความเข้มของแต่ละสีได้ 216 หรือ 65536 ระดับมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 65535

รูปที่ 2.11 ตัวอย่างภาพสีอาร์จีบีและค่าในแต่ละพิกเซลของภาพอาร์จีบี

2.4.2.2 ภาพสีเทา (Intensity Image or Gray Image)

ค่าในแต่ละพิกเซลของภาพสีเทาคือค่าความเข้มของแสงณแต่ละตำแหน่งของพิกเซลซึ่งจะอยู่ในรูปของระดับของภาพสีเทา (Gray Level) ขั้นตอนการแปลงภาพสีให้เป็นภาพระดับเทาทำได้โดยแยกระดับสีแต่ละพิกเซลออกจากกันในรูปแบบสีอาร์จีบีจากนั้นนำค่าสีอาร์จีบีมาเข้าสู่สมการเพื่อคำนวณหาค่าสีเทาและนำค่าที่ได้ไปแทนที่จุดพิกเซลเดิมภาพเกรย์สเกลหรือภาพระดับสีเทา โดยจะมีระดับความเข้มของสีเทาคือ 0-255 (8 bit) ภาพเกรย์สเกลเกิดจากการแปลงภาพสีRGBมาเป็นภาพGrayscale โดยใช้สูตรทางคณิตศาสตร์ดังนี้

$$\text{Gray} = 0.299 \times R + 0.587 \times G + 0.114 \times B \quad (2.2)$$

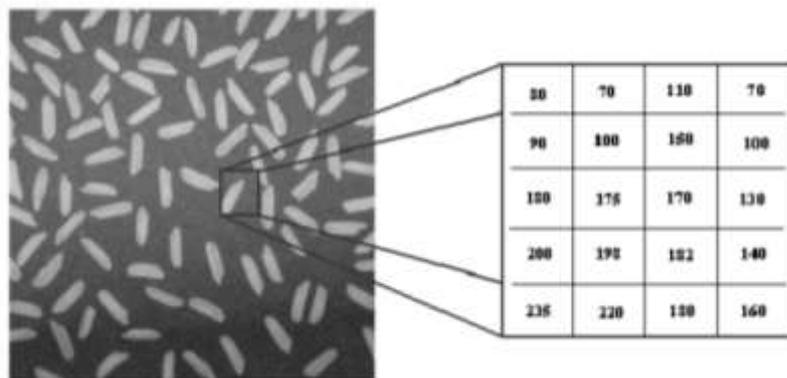
Gray = ค่าความเข้มของสีเทา โดยจะมีค่าระหว่าง 0-255

R = ค่าความเข้มของสีแดง โดยจะมีค่าระหว่าง 0-255

G = ค่าความเข้มของสีเขียว โดยจะมีค่าระหว่าง 0-255

B = ค่าความเข้มของสีน้ำเงิน โดยจะมีค่าระหว่าง 0-255

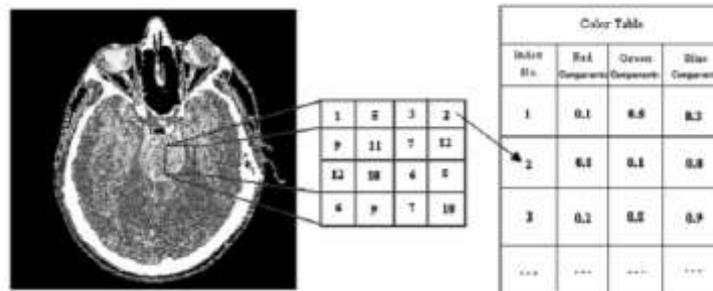
เช่นภาพระดับสีเทาขนาด 8 บิตสามารถแสดงค่าระดับสีเทาได้ทั้งหมด 256ระดับ และค่าที่เป็นไปได้คือ 0 ถึง 255 ภาพระดับสีเทาหมายถึงภาพที่มีค่าความสว่างของแต่ละจุดภาพอยู่ในช่วงสีดำสีเทาเรื่อยไปจนถึงสีขาวซึ่งเป็นค่าความสว่างที่มากที่สุดสำหรับค่าของระดับสีเทานั้นปกติแล้วจะเป็นกำลังของ 2 ซึ่งโดยทั่วไปที่ใช้จะเป็น 8 บิต (256 ระดับ) หรืออาจใช้จำนวนบิตมากหรือน้อยกว่านี้ขึ้นอยู่กับความละเอียดของภาพที่ความต้องการว่ามากหรือน้อยเพียงใด

รูปที่ 2.12 ตัวอย่างภาพระดับสีเทาและค่าโทนสีเทาของแต่ละพิกเซล

2.4.2.3 ภาพดัชนี (Indexed Image)

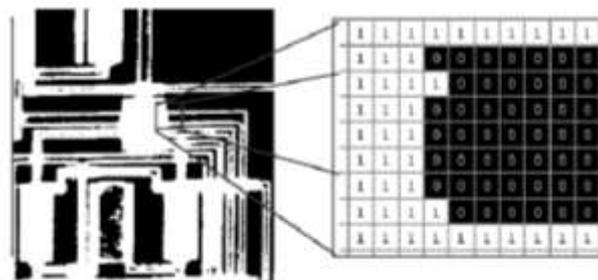
ภายในแต่ละจุดในภาพที่มีการทำดัชนีจะเก็บค่าดัชนีตัวเลข (Index Number) ซึ่งเป็นค่าที่ชี้ไปยังสีในตารางสีดังนั้นถ้าต้องการจะทราบสีในแต่ละจุดภาพจะต้องไปดูค่าสีที่ดัชนีอ้างอิงตรงกับค่าในจุดภาพ

รูปที่ 2.13 ตัวอย่างภาพระดับดัชนีและค่าของแต่ละพิกเซล

2.4.2.4 ภาพขาวดำหรือภาพไบนารี (Binary Image or Black and White Image)

ค่าในแต่ละพิกเซลของภาพขาวดำหรือภาพไบนารีจะใช้แค่ 1 บิตซึ่งจะมีค่าที่เป็นไปได้คือ 0 (สีดำ) และ 1 (สีขาว) เท่านั้น

รูปที่ 2.14 ตัวอย่างภาพไบนารีและค่าในแต่ละพิกเซลของภาพไบนารี